

Ulla Tørnæs (V):

Venstre havde helst set, at det ikke var kommet så vidt, at vi skulle til at trykke på knapperne om det her lovforslag. Venstre havde helst set, at justitsministeren ikke havde ladet sig påvirke af visse radikale politikere og andre venstrefløjspersoner. Dermed havde vi undgået, at dette lovforslag var blevet bragt på Folketingets bord.

Vi er imod en ny undersøgelse af begivenhederne på Nørrebro her 3 år efter, at de terrorlignende episoder fandt sted. Vi tror ikke på, at der kommer noget som helst nyt frem, hvorfor undersøgelsen blot vil blive en lang og opslidende proces for politiet og for mange andre. Jeg skal her blot henvise til det betækningsbidrag, vi har afgivet til lovforslag nr. L 220.

Så skal jeg til fru Pia Kjærsgaard og hr. Tom Behnke sige, at Venstre på intet tidspunkt under behandlingen af L 220 har givet udtryk for, at vi ønskede, at dette lovforslag skulle til folkeafstemning. Venstre er ikke tilhængere af folkeafstemning om dette lovforslag om nedsættelse af yderligere en undersøgelseskommission, da det må anses for at være et ikke særlig velegnet tema for en folkeafstemning.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti stemmer imod det her lovforslag – det kommer sikkert ikke bag på nogen – og vi gør det meget bevidst. Vi gør det af tre grunde:

Vi siger nej, fordi der ikke er noget som helst belæg eller bare sandsynlighed for, at der kommer afgørende nyt frem.

Vi siger også nej – og det er hovedårsagen – fordi vi synes, det er urimeligt og uanstændigt over for de snesevis, ja vel hundredvis, af betjente, som skal afhøres endnu en gang på et tidspunkt, hvor det vil være 3 eller 4 år siden, at de første gang blev afhørt. Vi mener faktisk, det er psykisk terror mod nogle mennesker, som har forsøgt at få lagt disse ulykkelige begivenheder bag sig, at vi tvinger dem til endnu en gang at få rippet op i det, der har kostet adskillige af dem deres stilling, simpelt hen på grund af de fysiske eller psykiske skader, som de på samfundets vegne pådrog sig for 3 år siden. Vi synes, man skulle se fremad i stedet for.

Jeg kan heller ikke lade være med at nævne, at når man nærlæser lovforslaget, så er der jo ikke nogen tvivl om, hvem det er man vil forfølge med lovforslaget. Jeg gør opmærksom på, at de, der startede urolighederne, de, der gennem-

førte urolighederne, de, der kastede brostenene, tændte bålene og kvæstede politifolkene, er nævnt én eneste gang – ikke i selve lovforslaget, men i bemærkningerne – mens politiet, som udførte det, de var sat til af justitsministeren og af Folketinget, er nævnt 26 gange i lovforslaget; så man ved godt, hvem det drejer sig om.

Og så til sidst om folkeafstemning: Det har været diskuteret i den konservative folketingsgruppe, og vi har besluttet, at vi ikke vil støtte et ønske om folkeafstemning. Det er der mange forskellige grunde til. En af grundene er, at § 42 i grundloven vel især er beregnet til meget store og afgørende sager, og selv om vi synes, dette her er en afgørende sag, så må det jo trods alt siges, at så stor er den heller ikke, sammenlignet med andre lovforslag.

Og så kommer der noget andet til: Vi er ikke et sekund i tvivl om, at en folkeafstemning vil blive vundet, forstået på den måde, at der vil være et flertal, der siger nej til yderligere undersøgelser, men det er jo ikke nok til, at lovforslaget bortfalder. Grundloven kræver, at mindst 30 pct. af dem, der deltager i afstemningen, stemmer ja til, at loven skal bortfalde. Det vil sige, at det er langt over 1 mio. danskere, som skal møde op midt i sommervarmen, og det er vi ikke overbevist om, at de vil gøre. Og vi kan altså ikke medvirke til at smide snesevis af millioner kroner ud til en folkeafstemning og alligevel få gennemført den lov, som vi er imod. Det er nogle af de ting, der er indgået. Derfor ønsker vi ikke en folkeafstemning om dette.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt bare understrege – og det er jo så til Venstre og De Konservative – at Dansk Folkeparti ikke på noget tidspunkt har stillet et krav om en folkeafstemning om dette lovforslag, som Venstre og De Konservative så skulle efterkomme. Kravet kom jo fra Venstre – Venstres gruppeformand endda – og De Konservative. Jeg skal citere fra Politiken Søndag: »... Venstres gruppeformand, Ivar Hansen, der kalder kravet« – om en folkeafstemning – »seriøst«.

Jeg har også hørt det i Radioavisen. Der har i det hele taget været meget fremme i medierne om en folkeafstemning, ikke fra Dansk Folkepartis side, men fra Venstres og De Konservatives. Vi tager bare tråden op og siger, at principielt er vi jo tilhængere af mange folkeafstemninger. Jeg sagde også, at det måske nok ikke var det mest velegnede forslag; men det skal vi som